

Leef maar

Jolanda Bloem

Titel: Leef maar

Auteur: Jolanda Bloem

ISBN: 9789403906744

Coverontwerp: Bookmundo

© Jolanda Bloem 2026

Leef maar.

Je weet nooit wanneer het voorbij is.

Omarm het leven iedere dag.

Omhels het zodra je ontwaakt en houd het stevig vast totdat je gaat slapen. Elke nieuwe dag is een geschenk.

Een bundel met metaforische gedichten over het leven waarbij liefde, licht en de natuur mij naar mijn gevoel leidden en weer terug.

1. Golven verdwijnen

*De dag verdwijnt met
de zon in het water
Wat vandaag in het zand lag,
ligt morgen onder de brug
We zwemmen in schuim en
denken niet aan later,
maar golven; ze stromen
en komen niet terug*

2. Parels

*We zoeken naar parels op het strand
Vogels fluiten dankbaar en duiken vissen op
We houden ons kruimels voor die we zelf hebben
gebakken
En de zee kijkt toe
hoe we verdrinken op het droge*

3. Zonsondergang

*Onder de lila lucht
wacht ik stilletjes op het moment
dat de wereld een zee wordt
van warme gouden gloed—
Het raakt me
Ik voel me voldaan
In de avondschemering leg ik de dag zachtjes neer in het
gras
en ik dank haar voor de dauw en de moed
Morgen kan ik verdergaan*

*De zon verdwijnt en tóch blijft ze zichtbaar
want haar licht is liefde en liefde straalt nog na
Ik slik—
en ik blijf staan*

4. De wind

*Voel je waar de wind ons heen leidt
Zachter landen dan voorheen
Het is de kunst van overleven
Kom, wij slaan ons hier doorheen*

5. Reizen

*Elke reis is anders
De één draagt veel, de ander vliegt
Maar het hart verdient hetzelfde:
een lieve naaste die je wiegt
Als je schommelt door het leven
met een duwtje in de rug,
hoef je niet zoveel te dragen
en glijdt je hoofd ook niet terug*

6. Een boom

*We kunnen overal voor wegrennen, maar een boom blijft
altijd staan*

Als het stormt, wacht hij op de zon

Groeien er vanzelf weer blaadjes aan

In de winter vallen ze naar beneden

Sterke stam verliest wat gaat

De blauwe lucht is zijn tevreden

Hij ziet wel wat de dag hem laat

7. Erbij

De zon scheen op het gras

en de tafel was gedekt

Witte linnen lakens in een wereld; imperfect

Maar de vruchten aan de bomen

en de smaak van erbij

lieten me klimmen op die ladder

Dat was liefde voor mij